

Jacek Masiota

Uwagi na temat wybranych aspektów funkcjonowania Krajowego Rejestru Sądowego

Palestra 48/5-6(545-546), 55-62

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UWAGI NA TEMAT WYBRANYCH ASPEKTÓW FUNKCJONOWANIA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

I. Uwagi wstępne

Jednym z celów zmian zachodzących w systemie prawa III Rzeczypospolitej było i jest ciągle jego unowocześnianie, w tym także tworzenie takich regulacji, które odpowiadałyby potrzebom obrotu gospodarczego¹. Ustawą z 15 września 2001 r. Kodeks spółek handlowych (dalej jako k.s.h.) oraz ustawą z 20 sierpnia 1997 r. – o Krajowym Rejestrze Sądowym² wprowadzone zostały na potrzeby dynamicznie rozwijającego się rynku nowe regulacje dotyczące sposobu rejestrowania przedsiębiorców. Postulat akcentujący potrzebę wskazanej regulacji był już od kilku lat akcentowany w piśmiennictwie fachowym. Wypowiadające się w nim autorytety z dziedziny prawa cywilnego i handlowego wskazywały przede wszystkim na niedostatki dotychczasowego systemu, który zamiast porządkować i koncentrować dane podlegające rejestracji, powodował – przez swą niespójność – sytuację daleką od tego, co określa się zasadą „pewności obrotu gospodarczego”³.

Artykuł przedstawia tylko fragment działalności Krajowego Rejestru Sądowego – system rejestracji przedsiębiorców. Uwagi o jego funkcjonowaniu dotyczyć będą w głównej mierze kwestii spornych, które pojawiły się w praktyce działania Wydziałów KRS. Pozostałe kwestie związane z funkcjonowaniem KRS jako całości, a więc rejestru stowarzyszeń oraz rejestru dłużników niewypłacalnych pozostają poza sferą ocen autora.

¹ Por. Uzasadnienie projektu do k.s.h. – druk sejmowy nr 1687 Sejmu RP III kadencji.

² Dz.U. 2001, Nr 17, poz. 209 z późn. zm.

³ Zob. Uzasadnienie projektu ustawy o sądowym rejestrze gospodarczym, rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz o Krajowym Rejestrze Sądowym, Druk sejmowy nr 1882 Sejmu RP II kadencji (ustawa uchwalona została jako ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym).

II. Organizacja KRS

Ustawodawca tworząc Krajowy Rejestr Sądowy wyszedł naprzeciw postulatowi koncentracji informacji gospodarczej w jednej instytucji. Krajowy Rejestr Sądowy skupia w sobie rejestry trzech grup podmiotów: rejestr przedsiębiorców, rejestr stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, oraz rejestr dłużników niewypłacalnych⁴. Spółki prawa handlowego podlegają rejestrowaniu w pierwszym z nich, niezależnie od tego, czy przedmiotem ich działalności jest prowadzenie działalności gospodarczej. W świetle art. 151 § 1 k.s.h. spółka z o.o. może być utworzona w każdym celu prawnie dopuszczalnym, chyba że ustawa stanowi inaczej – oznacza to, iż przedmiot jej działania nie musi mieć charakteru gospodarczego. Krytycznie należy ocenić brak korelacji przepisów ustawy o KRS z prawem działalności gospodarczej (art. 2)⁵, według którego przedsiębiorcą jest podmiot wykonujący zawodowo i we własnym imieniu działalność zarobkową prowadzoną w sposób zorganizowany i ciągły. Porównując brzmienie powyższego przepisu z listą podmiotów, które podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorców okazuje się, że jest tam miejsce dla podmiotów, które nie spełniają cech definicji ustawowej prawa działalności gospodarczej⁶. Oznacza to, iż rejestr przedsiębiorców obejmuje zarówno podmioty, które prowadzą działalność gospodarczą (osoby fizyczne), lub są tworzone w celu podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej, jak i podmioty, które podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorców nawet wtedy, gdy nie mają zamiaru i nie wykonują działalności gospodarczej, bowiem utworzono je dla innych celów (np. jednostki badawczo-rozwojowe, spółdzielnie mieszkaniowe lub spółdzielnie oszczędnościowe, spółki prawa handlowego tworzone w celach innych niż gospodarcze). Ta druga grupa podmiotów staje się przedsiębiorcami także wówczas, gdy nie podejmuje i nie wykonuje działalności gospodarczej, co w sposób oczywisty przeczy definicji przedsiębiorcy przyjętej w art. 2 ust. 2 prawa działalności gospodarczej⁷.

Rejestr przedsiębiorców, powołany do życia przez ustawę o KRS, jest prowadzony w systemie informatycznym. Informacje na temat danych zawartych w KRS są dostępne dla podmiotów zainteresowanych za pośrednictwem Centralnej Informacji KRS⁸. Dzięki wspomnianej nowej instytucji następuje rozdzielenie funkcji rejestracyjnej od informacyjnej⁹. Tym samym za słuszne należy uznać zlikwidowanie

⁴ Szerzej na temat organizacji KRS: I. Antczak-Bogajczyk, T. Kulig, *Rejestracja spółek w świetle regulacji Kodeksu spółek handlowych i ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym*. Materiały konferencyjne „Nowe prawo spółek”, Poznań – Sieraków 2001.

⁵ Ustawa z 19 listopada 1999 r., Dz.U. Nr 101, poz. 1178 z późn. zm.

⁶ Por. I. Antczak-Bogajczyk, T. Kulig, *op. cit.*, s. 15 i n.

⁷ C. Kosikowski, *Pojęcie przedsiębiorcy w prawie polskim*, Państwo i Prawo 2001, nr 4, poz. 15.

⁸ Szerzej patrz: E. Turski, *KRS: praktyczne uwagi do formularzy*, Monitor Prawniczy nr 18 z 2001 r.

⁹ D. Bugajna-Sporczyk, K. Kuć-Kwaśniewicz, *Krajowy Rejestr Sądowy – uwagi praktyczne*, Monitor Prawniczy nr 4 z 2001 r.

ewidencji działalności gospodarczej, która do tej pory pełniła funkcję *quasi*-rejstru, zaś dane w niej zawarte były rozproszone i trudno dostępne (nie istniał ogólnokrajowy spis podmiotów)¹⁰. Instytucjonalnie rzecz ujmując Centrum Informacji KRS stanowi komórkę organizacyjną Ministerstwa Sprawiedliwości z oddziałami przy sądach rejestrowych. Podstawowym zadaniem Centralnej Informacji jest prowadzenie zbioru danych i udzielanie informacji z rejestru. Osoby zainteresowane mogą uzyskać odpisy, wyciągi i zaświadczenia z rejestru, które mają moc dokumentów wydawanych przez sąd¹¹. Wszystkie wspomniane wyżej czynności są odpłatne¹². Ponadto zadaniem Centralnej Informacji jest przekazywanie z urzędu organom samorządu gminnego, właściwym według miejsca zamieszkania (siedziby) przedsiębiorcy, danych z Rejestru o wpisaniu przedsiębiorcy i jego wykreśleniu wraz z adresem i przedmiotem jego działalności, w terminie 7 dni od dnia wprowadzenia tych danych do rejestru¹³.

Jest to rozwiązanie nowe, które powinno zasługiwać na aprobatę, pod warunkiem oczywiście, iż w przyszłości będzie sprawnie funkcjonowało w praktyce. Obecnie częste przestoje i okresy, kiedy system komputerowy jest zawieszony powodują, iż znacznie utrudnione jest korzystanie z informacji znajdujących się w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Oceniając pozytywnie wprowadzenie do systemu rejestracji przedsiębiorców, instytucji umożliwiającej dostęp do danych także o zasięgu krajowym, nie sposób przyznać racji głosom krytycznym skierowanym pod adresem ustawodawcy z powodu zbyt ubogiej regulacji Centralnej Informacji w ustawie i uregulowania większości przedmiotowej materii w drodze rozporządzeń¹⁴. Szczególnie dotkliwie odczuwalny może być brak ustawowej regulacji zasad odpowiedzialności za ewentualne szkody spowodowane wadliwym działaniem tej instytucji¹⁵.

Kolejną nowością, zasługującą na aprobatę jest sprzężenie rejestru z systemami numeracji REGON i PESEL, co w zasadniczy sposób usprawnia przeprowadzanie kontroli danych rejestrującego się przedsiębiorcy.

¹⁰ M. Wrzolek-Romańczuk, *Krajowy Rejestr Sądowy – u progu XXI wieku*, „Palestra” 1997, nr 9–10, s. 20.

¹¹ Por. E. Marszałkowska-Krześ, *Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym. Komentarz*, Warszawa 2001, s. 16 i n.

¹² Z dochodów uzyskanych z opłat tworzy się środek specjalny Ministerstwa Sprawiedliwości, który przeznaczony jest na usprawnienie funkcjonowania sądów powszechnych, a w szczególności na koszty ich działalności podstawowej oraz zakupu inwestycyjne (art. 4 ust. 5 ustawy o KRS).

¹³ Szerzej patrz: E. Marszałkowska-Krześ, *op. cit.*, s. 35 i n.

¹⁴ Art. 6 ustawy o KRS zawiera trzy delegacje ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości do wydania dwóch rozporządzeń i zarządzenia.

¹⁵ Tak J. Szwaja, *O potrzebie reformy systemu rejestracji przedsiębiorców i innych podmiotów oraz o proponowanym rejestrze sądowym*, s. 315.

III. Postępowanie rejestrowe

Podstawowym źródłem prawa regulującym zasady rejestracji podmiotów jest Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym. Wprowadza ona ogólną zasadę, że do postępowania przed Krajowym Rejestrem Sądowym stosuje się przepisy postępowania nieprocesowego¹⁶. Dodatkowo ustawodawca wprowadza w części pierwszej, księdze drugiej, tytule drugim Kodeksu postępowania cywilnego nowy dział VI – „Postępowanie rejestrowe”. Przepisy tego działu stosuje się wprost do postępowań rejestrowych przed Krajowym Rejestrem Sądowym.

Opisywany dział zawiera przepisy modyfikujące ogólne zasady postępowania nieprocesowego. Główna modyfikacja sprowadza się do konkluzji, że uczestnikiem każdego postępowania rejestrowego jest podmiot wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego. Część przepisów postępowania zawarta jest w Ustawie oraz Przepisach Wprowadzających Ustawę¹⁷, w przeważającej części jednak znajdują się one w przepisach k.p.c. o postępowaniu nieprocesowym¹⁸.

Z uwagi na rodzaj czynności dokonywanych przez sąd rejestrowy wyróżnić możemy dwa etapy postępowania: rozpoznanie merytoryczne przez sędziego (referendarza) oraz wpisywanie danych do systemu wpisów.

W toku postępowania rejestrowego (w pierwszym z wymienionych etapów) powstać mogą uchybienia formalne, które podzielić można na cztery grupy:

1. braki wymienione w art. 19 ustawy o KRS, skutkujące zwrotem wniosku przez sąd, bez wzywania do usunięcia braku. Braki te nazwano wyraźnie brakami wniosku;

2. braki inne niż wymienione w art. 19 ustawy o KRS, ale będące brakami z kategorii wymienionych w art. 130¹ k.p.c. braków uniemożliwiających nadanie wnioskowi prawidłowego biegu. Brakami takimi może być np. brak pełnomocnictwa procesowego lub wystarczającej ilości odpisów wniosku w rzadkiej niewątpliwie, ale możliwej sytuacji występowania większej ilości uczestników postępowania¹⁹;

3. braki merytoryczne wniosku, o których mowa w art. 165 k.s.h., gdzie nazwano je brakami zgłoszenia, a więc (zgodnie ze wskazanym wyżej pojęciem zgłosze-

¹⁶ Por. art. 7 ustawy o KRS.

¹⁷ W szczególności, jak wskazywałem powyżej w postępowaniu o pierwszy wpis do rejestru wyłączone jest stosowanie art. 130¹ kodeksu postępowania cywilnego. Oznacza to, że mimo obowiązku dokonywania zgłoszeń na formularzach, formularz nieprawidłowo wypełniony nie podlega zwrotowi, lecz wnioskodawca wzywany jest do uzupełnienia braków.

¹⁸ Szerzej na temat postępowania rejestrowego patrz: P. Bielski, *Spółki handlowe jako przedsiębiorcy rejestrowi*, cz. I i II, Prawo Spółek nr 2 i 3, 2001 r.; M. Leśniak, *Postępowanie w sprawach o wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym*, Przegląd Prawa Handlowego 2001 r., nr 5, s. 11 i n.

¹⁹ W wypadku wystąpienia innych braków formalnych niż wymienione w art. 19 ustawy o KRS zastosowanie ma art. 130¹ k.p.c. i wezwanie do usunięcia braków. Niedopuszczalne wydaje się stosowanie art. 130¹ k.p.c., bowiem prowadziłoby to do wystąpienia dwóch różnych modeli postępowania w tej samej sprawie, z których jeden kończyłby się zażaleniem, a drugi nie.

nia) brakami w danych podlegających ujawnieniu odnośnie do spółki. Skutkiem ich wystąpienia jest wezwanie do ich usunięcia pod rygorem odmowy wpisu²⁰;

4. drobne uchybienia, wymienione w art. 164 § 3 k.s.h., których wystąpienie nie może skutkować odmową wpisu. Co do tej kategorii istotne jest czy ogranicza się ona tylko do braków merytorycznych, czy też dotyczyć może braków formalnych²¹.

Drugi etap czynności sądu, stworzony dla przyspieszenia postępowania i usprawnienia działalności przedsiębiorców, w praktyce dokonywania wpisów spowodował szereg komplikacji. Wpis do rejestru polega bowiem na wprowadzeniu do systemu informatycznego danych zawartych w postanowieniu sądu niezwłocznie po jego wydaniu. Wpis jest dokonany z chwilą zamieszczenia danych w rejestrze. W praktyce powyższe rozwiązanie okazało się trudne do realizacji. System wielokrotnie ulega awarii (zawieszeniu), co paraliżuje działalność wszystkich wydziałów Krajowego Rejestru Sądowego²². Stan ten potwierdza paradoks regulacji polegający na tym, że wpis przedsiębiorcy do Krajowego Rejestru Sądowego dokonywany jest nie z datą wydania postanowienia przez sąd, lecz z datą jego faktycznego umieszczenia w systemie przez pracowników administracyjnych²³.

Opisana sytuacja powoduje także problemy natury praktycznej; z wpisem do rejestru kodeks spółek handlowych wiąże bowiem okoliczność uzyskania przez nią osobowości prawnej. Także dla oceny skutków dopuszczalności czynności cywilnoprawnej czy też zobowiązań podatkowych i celnych, w określonych prawem sytuacjach istotne znaczenie będzie miała data dokonania wpisu. Należy jednak zauważyć, iż uwaga ta nie odnosi się jedynie do wpisów o charakterze konstytutywnym. W praktyce istotne znaczenie przypada także wpisowi deklaratywnemu członków władz np. wpisaniu członków zarządu czy określeniu sposobu reprezentacji podmiotu w KRS. W tym zakresie najważniejszym dokumentem będzie właśnie aktualny odpis z rejestru, a jego brak może znacznie komplikować, a nawet paraliżować działalność przedsiębiorcy. Niewątpliwie dzisiejsze uregulowania rejestrowe zawarte w ustawie o KRS są konsekwencją zasady jawności rejestru i jego powszechnej dostępności, nie można jednak nie zauważyć, że w wyniku jego prak-

²⁰ Z reguły sądy rejestrowe wzywają wnioskodawców do usunięcia ww. braków, jednakże należy zwrócić uwagę na fakt, iż według § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 21 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego i szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach, Dz.U. Nr 117 z 2000 r., poz. 1237, to sąd określa w postanowieniu treść wpisu w rejestrze, a więc niewątpliwie powinien dokonać odpowiednich korekt w treści złożonego formularza, jeżeli jest to konieczne i możliwe na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach.

²¹ Por. W. Łukowski, *Pojęcie zgłoszenia sądowi rejestrowemu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością*, Materiały konferencyjne „Nowe prawo spółek”, Poznań – Sieraków 2001.

²² Obecnie od zarządzenia sędziego (referendarza) o wpisie przedsiębiorcy do KRS do wydania postanowienia mija w Sądzie Rejonowym w Poznaniu i Wrocławiu ok. 2 miesiące.

²³ Por. A. Wiśniewski, *Przepisy o Krajowym Rejestrze Sądowym a reforma prawa handlowego*, cz. I, Przegląd Prawa Handlowego 1999, nr 4, s. 3 i n.

tycznego stosowania pracownikom administracyjnym przyznano istotną (czasem wręcz kluczową) rolę w procesie rejestracji podmiotów (o dacie postanowienia decyduje bowiem czas, w jakim pracownicy administracyjni wprowadzą dane przedsiębiorcy do KRS).

Innym ważnym problemem praktycznym, przed jakim stanęły sądy, a także sami rejestrujący, był właściwy dobór formularzy dla przerejestrowania podmiotu. Na początku funkcjonowania KRS nie było bowiem jasne, czy spółka, która dokonuje „przerejestrowania” w związku ze zmianą danych winna uczynić to na formularzu przeznaczonym do rejestracji czy też do zmian czy też obu jednocześnie. Sądy, a nawet sędziowie w ramach jednego wydziału, niejednolicie interpretowali przepisy wzywając do uzupełnienia braków przez złożenie właściwego formularza z odpowiednimi załącznikami. Brak jednolitego stanowiska wśród sędziów powodował – co łatwo sobie wyobrazić, znaczne nieporozumienia w praktyce i niezadowolenie przedsiębiorców – często także klientów kancelarii adwokackich. Niejednokrotnie zdarzało się, że dwa identyczne co do treści wnioski były odmiennie rozpoznawane. Obecnie wydaje się, że ugruntowała się praktyka dokonywania „przerejestrowania” na formularzu do rejestracji i uwzględniania w nim zmian, które zaszły w spółce. Praktykę tę należy ocenić pozytywnie zarówno ze względów ekonomiki postępowania, jak i prawdziwości danych zawartych w rejestrze. W innym bowiem razie przedsiębiorca we wniosku byłby zmuszony podawać nieprawdziwe (nieaktualne) dane. Sąd zaś, który na podstawie art. 23 Ustawy o KRS kontroluje prawidłowość złożonego wniosku pod względem merytorycznym, zmuszony byłby wniosek oddalić²⁴.

Z zagadnieniem powyższym wiązał się także problem opłat, które należy uiścić za „przerejestrowanie”. Zarówno dla sądów jak i wnioskodawców nie do końca było jasne czy wniosek o przerejestrowanie zawierający w sobie wniosek o wpis zmian objęty jest ustawowym zwolnieniem od kosztów sądowych zgodnie z art. 7 Przepisów Wprowadzających Ustawę, czy też konieczne jest uiszczenie 400 złotych tytułem wpisu zmian w rejestrze. Ostatecznie wydaje się, iż ugruntowała się praktyka niepobierania wpisów sądowych od wspomnianego wniosku, a jedynie opłaty za publikację w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Na skutek różnic, a także braku dostosowania ustawy o KRS do Kodeksu spółek handlowych, sądy rejestrowe zaczęły żądać przedstawiania coraz to nowych dokumentów, niezależnie od wymogów określonych Ustawą i Przepisami Wprowadzającymi Ustawę. Niektóre z sądów żądają więc przedstawienia oświadczenia przez każdego z członków zarządu potwierdzającego fakt, że nie był on skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwa wskazane w art. 18 § 2 k.s.h. Ocena powołanego przepisu k.s.h. wydaje się pozostawać poza ramami tematycznymi niniejsze-

²⁴ Por. K. Wiater, *Kilka uwag na temat początkowego funkcjonowania nowego sposobu rejestracji*, Materiały konferencyjne „Nowe prawo spółek”, Poznań – Sieraków 2001, s. 50 i n.

go artykułu, na marginesie należy jednak zauważyć, iż przywołany przepis k.s.h. pomija pewne grupy przestępstw jako nieistotne dla rzetelności sprawowania funkcji przez członków zarządu. Również jego praktyczne stosowanie stanowi istotne zaskoczenie dla przedsiębiorców (w szczególności ze względu na krótki termin do uzupełnienia braków wniosku)²⁵. Wykonanie zarządzenia sądu staje się wręcz niemożliwe w przypadku żądania przedstawienia zaświadczenia z Centralnego Rejestru Skazanych o niekaralności cudzoziemskiego członka zarządu²⁶.

Inne problemy wynikają również z niedostosowania regulacji k.s.h. i ustawy o KRS w zakresie wymogów dotyczących umowy spółki. Kodeks wskazuje, że umowa spółki winna określać przedmiot działalności spółki. Ustawa wymaga, by przedmiot jej działalności został określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, nie precyzując jednakże wymaganego stopnia zgodności z PKD²⁷. W praktyce pojawiły się różne koncepcje określania przedmiotu działalności przez spółki. Przykładowo, poprzez dopisanie na formularzu wniosku odpowiedniego rodzaju działalności według PKD jednocześnie bez zmiany umowy spółki lub poprzez zgłoszenie przedmiotu działalności w brzmieniu EKD i zmianę jedynie numeracji klasyfikacji, czy wreszcie poprzez pełną zmianę umowy spółki w zakresie przedmiotu działalności w wyniku wpisania określeń i numeracji PKD. Każda z powyżej wskazanych możliwości była początkowo przez sądy tolerowana, jednakże obecnie, zważywszy na ryzyko i konsekwencje odrzucenia wniosku, spółki dokonują pełnej zmiany umowy spółki.

Kolejnym wymogiem wprowadzonym przez Ustawę o KRS jest obowiązek ujawniania w spółkach kapitałowych członków Rady Nadzorczej wraz z podaniem ich funkcji w organie oraz wspólników spółki posiadających ponad 10% kapitału zakładowego. Wymaga się również zaznaczenia, że wspólnik jest jedynym wspólnikiem spółki oraz podania jego adresu. Wymóg ten będzie miał znaczenie przy ocenie czynności podejmowanych przez wspólnika w związku z treścią przepisu art. 173 k.s.h.²⁸.

IV. Podsumowanie

Niewątpliwie pewne ograniczenia sądu i niedociągnięcia w jego działalności wynikają z prowadzenia rejestru w systemie informatycznym. Jak wskazano powy-

²⁵ Spółkać można zarządzenia sądów rejestrowych, gdzie zobowiązuje się pełnomocnika procesowego wnioskodawcy do złożenia w terminie 7 dni informacji (łącznie z oryginalnym wypisem z rejestru handlowego) o jedynym wspólniku wnioskodawcy będącym spółką akcyjną prawa szwedzkiego.

²⁶ *Ibidem*.

²⁷ Szerzej na temat problemów praktycznych z dostosowaniem umów spółek handlowych z Polską Klasyfikacją Działalności patrz: L. Leśniak, W. Łukowski, *Wybrane problemy związane ze stosowaniem ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym*, Przegląd Prawa Handlowego 2001, nr 9, s. 11 i n.

²⁸ Por. W. Łukowski, *op. cit.*, s. 65 i n.

żej, to w zasadzie nie sędzia, lecz pracownik administracyjny i działanie systemu informatycznego decydują o dacie dokonania wpisu, może się także okazać, że pion administracyjny oraz system będzie spełniał decydującą rolę w sprawie treści wpisu. Stwierdzenie takie nasuwa się po przeanalizowaniu praktyki stosowania przepisów ustawy o KRS, dotyczących ograniczenia dopuszczalnej ilości znaków w każdej z rubryk wpisu²⁹. Wyobraźmy sobie bowiem sytuację, kiedy przedmiot działalności lub firma spółki nie będą spełniały ww. wymogu. Jakiego rodzaju postanowienie zostanie wydane przez sąd – czy o niezgodności wnioskowanego wpisu z dopuszczalną ilością znaków?

Wskazane w artykule problemy praktyczne funkcjonowania KRS są efektem co najmniej kilku nakładających się na siebie okoliczności. Celem ustawodawcy było stworzenie kompleksowej regulacji dotyczącej przedsiębiorców (k.s.h., u. o KRS), a polegającej na wypracowaniu wspólnej nomenklatury oraz ujednoczeniu prowadzonych w systemach informatycznych rejestrów REGON i PESEL. Wzajemna synchronizacja tych aktów już w ujęciu czysto teoretycznym rodzi szereg wątpliwości.

Ponadto połączenie Krajowego Rejestru Sądowego, Centralnej Informacji KRS oraz działalności Monitora Sądowego i Gospodarczego oznacza w praktyce połączenie postępowania administracyjnego i sądowego, co, z przyczyn oczywistych musiało wywoływać pewne niejasności w procesie rejestracji i „przerejestrowywania” przedsiębiorców.

Nie bez znaczenia są również aspekty techniczne wprowadzania nowego systemu rejestracji – implementacja systemu informatycznego, wprowadzenie formularzy, praktyczne przesunięcie ciężaru decyzyjnego w stronę pionu administracyjnego, podniesienie kosztów rejestracji. Zarówno te jak i inne mankamenty są przyczyną wielu krytycznych ocen zarówno ze strony przedsiębiorców, jak i prawników praktyków.

Niezależnie od powyższego można stwierdzić, iż omawiana regulacja ma szanse w perspektywie najbliższych dwóch lat (po zakończeniu okresu przejściowego dla przedsiębiorców jednoosobowych, przedsiębiorców i organizacji podlegających obowiązkowi „przerejestrowania” oraz po dokonaniu niezbędnych korekt legislacyjnych) spełniać swe podstawowe funkcje – tworzyć system zupełny, stojący na straży pewności, jawności i jasności obrotu gospodarczego.

²⁹ Szerzej na ten temat: K. Wiater, *op. cit.*, s. 25 i n.